

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้เต็มศักยภาพเพื่อให้การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพดำเนินไปอย่างมีความสุข รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ การศึกษาจึงต้องมีระบบที่เปิดกว้าง และมีทางเลือกที่หลากหลาย การจัดการศึกษาจึงไม่ใช่หน้าที่ของรัฐเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมีความเชื่อมโยงระหว่าง ครอบครัว ชุมชน โรงเรียน และทุกส่วนของสังคม เพื่อให้เกิดพลังในการจัดการศึกษา (กรมวิชาการ 2541 : 5) การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคน ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : 1)

การจัดการศึกษาของไทยตั้งแต่ดั้งเดิมมานั้นเอกชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามาโดยตลอด ปัจจุบันโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นหน่วยงานเดียวของรัฐที่ดูแลการจัดการศึกษาเอกชนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 มาตรา 15 ได้จำแนกลักษณะของโรงเรียนเอกชนเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทสามัญศึกษา (ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา - มัธยมศึกษา) และอาชีวศึกษา
2. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน
3. โรงเรียนที่จัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกายสติปัญญา หรือจิตใจที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนที่จัดการศึกษาแก่บุคคลผู้ยากไร้ หรือผู้เสียเปรียบทางการศึกษาที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์

ในส่วนของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษานั้น แต่ละโรงเรียนมีการเปิดสอนในลักษณะหลากหลาย เช่น บางโรงเรียน เปิดสอนเฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา หรือ ประถมศึกษา บางโรงเรียนเปิดสอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา โรงเรียนประเภทนี้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาประมาณร้อยละ 13 ของการจัดการศึกษาทั้งประเทศ โดยในปีการศึกษา 2542 มีโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 2,781 โรงเรียน นักเรียน 1,481,603 คน ครู 72,591 คน มีโรงเรียนที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา 2,479 โรงเรียน ประถมศึกษา 1,476 โรงเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น 540 โรงเรียน และมัธยมศึกษาตอนปลาย 141 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 1,481,603 คน จำแนกเป็นนักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษา 507,492 คน ประถมศึกษา 788,776 คน มัธยมศึกษาตอนต้น 141,060 คน และมัธยมศึกษาตอนปลาย 44,275 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2544 : 13)

การจัดการศึกษาเอกชนในช่วงที่ผ่านมาประสบปัญหาหลายด้าน จากผลการตรวจนิเทศและผลการศึกษาวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ซึ่งให้เห็นว่าจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เยาวชนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชน มีโอกาสได้รับการบริการทางการศึกษาที่ดีขึ้น การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนในการเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพและรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา พบว่าโรงเรียนเอกชนส่วนหนึ่งยังไม่เข้าใจอย่างแท้จริง เกี่ยวกับกระบวนการขึ้นตอน และรายละเอียดของการประกันคุณภาพและรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2542 : 8) จึงมีผลทำให้โรงเรียนเอกชนที่ผ่านการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ปี 2541 – 2543 มีเป็นจำนวนน้อยคือ 127 โรงเรียน ประมาณร้อยละ 45 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนโรงเรียนเอกชนทั้งหมด (กองโรงเรียนสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2543 : 15) ดังนั้นโรงเรียนเอกชนต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อการประกันคุณภาพและรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นเพราะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของโรงเรียน ให้สามารถดำเนินการสอดคล้องตามแนวนโยบายและแนวทางที่พึงปฏิบัติ ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวคือ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 บัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญดังกล่าวแสดงว่าใครจะเรียนโรงเรียนไหนก็ได้เพราะจัดให้เรียนฟรี เมื่อถึงโอกาสนั้นคนก็ต้องไปเลือกเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ โรงเรียนไหนไม่มีคุณภาพก็ไม่มีคนไปเรียน โรงเรียนก็จะอยู่ไม่ได้ โรงเรียนเอกชนที่ไม่พัฒนาคุณภาพจึงไม่สามารถดำรงอยู่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2542 : 12)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพ การศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน และให้ระบบการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเพื่อขอรับการประกันคุณภาพจากภายนอก สถานศึกษาทุกแห่งจะต้อง มีการประเมินคุณภาพภายนอกทุกห้าปี จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) ถ้าไม่ได้มาตรฐานจะต้องปรับปรุงแก้ไขจึงจะสามารถดำเนินกิจการอยู่ได้ สาระบัญญัติดังกล่าวเป็นสิ่งที่สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ ในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจแก่พ่อแม่และประชาชนว่า ลูกหลานจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

การประกันคุณภาพภายในจะทำให้สถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการทำงานที่มีเป้าหมาย และแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยในการดำเนินการตามแผนเพื่อให้ เป็นไปตามเป้าหมายนั้น จะต้องมีการประเมินคุณภาพภายในหรือการประเมินตนเอง เพื่อตรวจสอบ และพัฒนาปรับปรุงให้เป็นไปตามเป้าหมายอยู่ตลอดเวลา การประเมินตนเองก็เหมือนกับการส่อง กระจกดูตนเอง ซึ่งในวิถีชีวิตประจำวันคงไม่มีใครที่ไม่เคยส่องกระจกดูตนเอง บางคนอาจจะส่อง กระจกเพราะความเคยชิน มองดูแวบหนึ่งพอเห็นตนเองเรียบร้อยแล้วก็ผ่านไปแต่หลายคนมี ความมุ่งหมายหลายอย่างในการส่องกระจก เช่น ต้องการดูรูปทรงว่าอ้วนขึ้นหรือผอมลง ทรงผม ใบบนน้ำ เสื้อผ้าที่สวมอยู่เป็นที่พอใจหรือไม่ กระจกจึงมีหลายชนิด หลายขนาด และต้องมีความใส ความเที่ยง ความคมชัด จึงจะใช้ประโยชน์ได้ดี การนำมาใช้ส่องตนก็ตรงกับความเป็นจริง เมื่อส่องกระจกผลยังดี ยิ่งด้อยก็พยายามปรับปรุงตนเองเพื่อให้ดูดีขึ้น การสำรวจประเมินตนเอง จึงเป็นสิ่งที่คนเราทำอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน การที่สถานศึกษาใช้กระจกส่องงาน และส่องศิษย์ แล้วพินิจวิเคราะห์หาจุดอ่อน จุดแข็งที่เกิดกับตน กับงานและกับศิษย์จะช่วยทำให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงให้ดีขึ้น และให้เด็กและเยาวชนไทยเป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุข (สำนักงาน คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ 2544 : 3)

การพัฒนาคุณภาพโรงเรียนเอกชนที่สามารถทำให้ประชาชนมีความเชื่อถือศรัทธานั้น ต้องมีรูปแบบและแนวดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติอย่างชัดเจน เพราะในสายตาของประชาชน การส่งลูกหลานมาเรียนในโรงเรียนเอกชนโดยต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการเรียนเหมือนกับมาซื้อ บริการ ทำอย่างไรเขาจึงจะมั่นใจว่าบริการที่เขาได้รับคุ้มกับเงินหรือไม่เกิดความเสียหาย หรือ สอดคล้องตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น เหมือนกับการให้หลักประกันสินค้าอื่นๆ เช่น สินค้าบริโภค พิจารณาจากเครื่องหมายอาหารและยา (อย.) หรือการจัดคุณภาพของโรงแรมที่พักจากจำนวนของ ดาวเป็นต้น หากได้มีการกำหนดลักษณะของโรงเรียนเอกชนที่พึงประสงค์ได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้ง การชี้แจงแนะแนวทางดำเนินงานให้บรรลุลักษณะดังกล่าว ถ้าโรงเรียนใดสามารถพัฒนาไปถึงขั้น

ที่น่าจะเป็นที่ไว้วางใจได้ ก็จะได้รับการรับรองคุณภาพให้โรงเรียนแสดงต่อผู้ปกครองได้จะทำให้ประชาชนมีความมั่นใจในโรงเรียนมากขึ้น (เมชวิน พุ่มมาลี 2543 : 5)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้ริเริ่มพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดการวิจัยสถาบันนั้นคือโรงเรียนพัฒนาและประเมินตนเองตามเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด โดยดำเนินงานอย่างเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการประเมิน เพื่อเสนอแนะและยืนยันผลการดำเนินงานพัฒนาโรงเรียน ทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อยกระดับมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้สูงขึ้นไปสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งจะเป็นการสนองนโยบายรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการที่ให้มีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และได้เล็งเห็นตระหนักถึงความสำคัญของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสถานศึกษาที่มีต่อการร่วมพัฒนาเพื่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาเป็นอย่างมาก ทั้งในส่วนที่เป็นสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายจึงได้จัดทำเอกสารแนวปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครองในสถานศึกษาเอกชนเพื่อผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมและประสานงานกับสถานศึกษาเอกชน ตลอดจนสร้างแนวปฏิบัติที่เหมาะสมตามสิทธิและหน้าที่ของผู้ปกครองที่พึงมีภายใต้กรอบที่ตอบสนอง หลักการสำคัญของการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในรูปแบบการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่าจากการที่รัฐได้จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษานั้น ผู้ปกครองโรงเรียนเอกชนระดับอนุบาลมีความคิดเห็นอย่างไรกับเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้กำหนดว่าด้วยการประกันคุณภาพและการขอรับรองมาตรฐานโดยเสนอแนะแนวทางให้โรงเรียนได้พัฒนาคุณภาพตนเอง ภายใต้อัจฉัยทั้ง 7 ด้าน คือ

- ปัจจัยที่ 1 การกำหนดปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน
- ปัจจัยที่ 2 หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน
- ปัจจัยที่ 3 บุคลากร
- ปัจจัยที่ 4 ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน
- ปัจจัยที่ 5 การจัดการและการบริหาร
- ปัจจัยที่ 6 กิจกรรมนักเรียน / นักศึกษา
- ปัจจัยที่ 7 สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพการศึกษา โรงเรียนเอกชนระดับอนุบาล อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของปกครองนักเรียนระดับอนุบาลจำแนกตามคุณวุฒิ และอาชีพของผู้ปกครอง
3. เพื่อทราบอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนอนุบาลเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร เป็นผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเอกชนปีการศึกษา 2545 ระดับอนุบาล อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 28 โรงเรียน จำนวน 4,590 คน กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 354 คน โดยเทียบจากตารางเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970 : 607-608) โดยการจับสลาก
2. ขอบเขตของเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองโรงเรียนเอกชนระดับอนุบาล อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีต่อเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542 : 2) ได้เสนอแนะเกณฑ์คุณภาพและตัวชี้คุณภาพ ภายได้ปัจจัย 7 ปัจจัย คือ 1. ปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน 2. หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน 3. บุคลากร 4. ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน 5. การจัดการและการบริหาร 6. กิจกรรมนักเรียน / นักศึกษา 7. สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน
3. ขอบเขตของตัวแปร
 - 3.1 ตัวแปรอิสระแบ่งได้ดังนี้
 - 3.1.1 คุณวุฒิของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ
 - 3.1.1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 3.1.1.2 ปริญญาตรีขึ้นไป
 - 3.1.2 อาชีพของผู้ปกครองแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 3.1.2.1 อาชีพรับราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 3.1.2.2 อาชีพค้าขาย หรือประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว หรือรับจ้าง
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนระดับอนุบาล อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งประกอบด้วย 7 ปัจจัย คือ

1. ปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน
2. หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน
3. บุคลากร
4. ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน
5. การจัดการและการบริหาร
6. กิจกรรมนักเรียน/นักศึกษา
7. สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรับรองมาตรฐานภาพการศึกษาหมายถึง กระบวนการตามแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดกำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้
 - 1.1 การเขียนรายงานการประเมินตนเองและขอรับการรับรองของโรงเรียน
 - 1.2 ดำเนินการตรวจสอบและเขียนรายงาน
 - 1.3 การประเมินจากรายงานการตรวจสอบ
 - 1.4 พิจารณออนุมัติการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา
2. ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลอุปการะ เลี้ยงดู บุตรหลานที่ศึกษาเล่าเรียน โรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช และส่งเสริมให้บุตรหลานได้ศึกษาเล่าเรียน หลักสูตรครบตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
3. โรงเรียนอนุบาลเอกชน หมายถึง โรงเรียนอนุบาลเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่จัดการเรียนการสอนโดยยึดแนวปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน ตามมาตรา 15(1) และ 15 (3)
4. การปฏิรูปการศึกษา หมายถึง สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา องค์กรจะต้องร่วมคิด ร่วมทำ และช่วยตัดสินใจ เพื่อเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ในเชิงความคิด ความเชื่อ การปฏิบัติจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วม และภาวะการเป็นผู้นำในการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
5. เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ หมายถึง องค์กรประกอบที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กำหนดเพื่อให้โรงเรียนที่ขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาดำเนินการ คือ
 - 5.1 ปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน คือ ใจความที่โรงเรียนกำหนดขึ้นมีเนื้อหาสาระที่สำคัญและสอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียนสามารถนำมาเป็นแนวเพื่อปฏิบัติให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้องแก่ตัวผู้เรียนและองค์กร

5.2 หลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอน คือ การจัดหรือการกำหนด แผนการจัดประสบการณ์ ที่ครอบคลุม พัฒนาการทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติ ปัญญา ที่สอดคล้องกับหลักสูตร

5.3 บุคลากร คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนอนุบาลเอกชน อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ที่มีความรู้ความสามารถ ที่จะพัฒนาการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ให้กับนักเรียน และสถานศึกษาได้

5.4 ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน คือ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน อาคาร สถานที่ เงิน ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและเป็นแหล่ง การเรียนรู้ให้กับ นักเรียน ครู ชุมชน

5.5 การจัดการ การบริหาร คือ การจัดการ การบริหารที่มีโครงสร้างและรูปแบบที่ ชัดเจน ทันสมัย พร้อมทั้งนวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการพัฒนาในสถานศึกษา

5.6 กิจกรรมนักเรียน/นักศึกษา คือ การจัดการ การบริการสวัสดิการส่งเสริม การพัฒนา ทั้งร่างกายและจิตใจ และเอื้ออำนวยให้กับนักเรียนที่มีความจำเป็นได้มีโอกาสเรียนอย่างเต็มที่

5.7 สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน คือ การพัฒนาทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ของนักเรียน ที่ปรากฏขึ้นจริงตามที่กำหนด คือ นักเรียนมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ร่าเริง แจ่มใส ช่วยเหลือ ผู้อื่นได้ อยู่ร่วมในสังคมได้

6. มาตรฐานการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา

7. การประกันคุณภาพการศึกษา คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาตามที่กำหนดใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ โดยเน้นการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือเป็นคนดีมีความสามารถ (คนเก่ง) และมีความสุข มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการบริหารจัดการรวมทั้งการทำงานที่เน้น คุณภาพ เป็นการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นระบบ ครบวงจร (PDCA) โดยสถานศึกษา จะต้องมีการประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารและจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ไปตามมาตรฐาน และรายงานผลให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบทุกปี และได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อชี้จุดแข็งจุดอ่อนให้สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพต่อไป

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเอกชนระดับอนุบาล อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่จัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษา
2. ทำให้ทราบข้อเสนอแนะต่างๆ และนำไปเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเอกชนระดับอนุบาล อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช